

i Udvalg som havende agitatoriske Grunde, han nævnte Agitationscentrum eller lignende. Jeg kan slet ikke forstaa, hvilket Agitationsstof der endnu skulde kunne ligge deri. Jeg tror, den højtærede Minister har Ret, naar han betegner det sønderjydske Spørgsmaal som: dette udpinte sønderjydske Spørgsmaal; thi Guderne skal vide, at de nuværende Regeringspartier virkelig har udpint det sønderjydske Spørgsmaal, saa at der formentlig ikke kan være meget mere at pine ud deraf. Men saa ser jeg virkelig heller ikke nogen Grund til at holde hemmeligt, hvad ikke behøver at holdes hemmeligt. Jeg forstaaer slet ikke, at Ministeren kan have noget imod det, som er foreslaaet; hele Forslagets Stykke 2 er saa lige til, det er en Bemyndigelse for Udvalget til ved Forhandling med Ministeriet at tilvejebringe en aktmæssig belyst Redegørelse for det sønderjydske Spørgsmaal. Der er ikke Tale om, at dette Udvalg alene skal bestemme, hvad der skal gøres, og hvilke Navne der skal offentliggøres, men det skal ske efter Forhandling med Ministeriet. Jeg forstaaer ikke, at den højtærede Minister vil modsætte sig, at en saadan Forhandling optages, og at der under Rigsdagens Medvirken skabes en ogsaa fra Rigsdagens Side godkendt Fremstilling til Offentliggørelse, naar man dog erkender — og at man gør det, har jeg forstaaet baade paa Ministeren og paa hans Partis Ordfører —, at der paa en eller anden Maade maa tilvejebringes noget, som kan meddeles Offentligheden. Jeg synes, at denne Modstand mod at vedtage, hvad her er foreslaaet, giver et Indtryk af — det er maaske ganske med Urette —, at der dog trods alt, hvad der siges, maa være noget, man ikke ønsker offentliggjort, og jeg har forstaaet paa de Herrer, at man bestrider, at dette er Tilfældet. Naar bortses fra Hensynet til udenlandske Statsmænd eller lignende, kan jeg heller ikke se, at der er noget, man i saa Henseende behøver at frygte. Jeg ved, at ingen af dem, som for Tiden indtil Paaske 1920 havde med Sagen at gøre, kan have noget at indvende imod, at hvad der foreligger indtil det Tidspunkt, offentliggøres, det er altsaa den nuværende Regering, der maa afgøre, hvor meget den ønsker skjult af det, som er foregaaet efter Paaske 1920. Det er det reelle i Sagen, og jeg synes, at man vanskeligt kan vægre sig ved at optage en Forhandling om, hvad der skal skjules og hvad ikke.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Sagens Fremme. Da det er bebudet, at der vil blive foreslaaet Udvalg om Sagen,

kan jeg tilsige mit Partis Medvirken til overhovedet at søge en Løsning af hele Spørgsmaalet rent bortset fra de Betæneligheder, vi altsaa kunde nære; navnlig maa jeg, som sagt, mene, at man om det sidste Spørgsmaal og om hele det sønderjydske Spørgsmaals Videreførelse, angaaende Administrationen og visse politiske Forhold, der berører Grænseomraadet, ganske utvivlsomt i et saadant Udvalg kunde faa Anledning til visse Drøftelser, der derigennem atter kunde føres ind for de respektive Partier. Der er nævnt, at man som en Udgang af Sagen kunde tænke sig — og jeg tror, den højtærede Minister sagde, at Regeringen maatte forlange det —, at skulde der nedsættes et Udvalg, maatte det være et Fællesudvalg for begge Ting. Ja, hvis det er Hensigten, at man vil spænde Ben for Sagen og ikke have noget ud af den, bør man fastholde dette Krav. En saadan Indretning vil det være højst uheldigt at faa; hvad man maatte ønske var et paa parlamentarisk Basis hvilende Udvalg, nedsat af Folketinget, at det Ting, som er valgt af og maa anses for den naturlige Repræsentation for den store almindelige Befolkning. Hvis der bliver Tale om et Fællesudvalg, vil mit Partis Betæneligheder være større, end naar der er Tale om et Folketingsudvalg.

Drachmann: Til det foreliggende Forslag, Punkt I, er mit Partis principielle Standpunkt for saa vidt paa Forhaand givet, som dette jo er en Genoptagen af Tanken i det Forslag, der fra vor Side rejstes allerede under Behandlingen af Loven om Udenrigsstyret. Vi fandt for vor Tanke, som vi havde gode og vægtige Argumenter for, Sympati i Udvalget — det maa jeg dog sige —, men vi blev stemt ned med knusende Flertal i Salen, idet vort Parti stod alene overfor alle de øvrige Partier i dette høje Ting. Naar vi ikke siden har rejst dette Spørgsmaal, som altsaa nu tages op fra anden Side, er det, fordi vi vilde afvente en gunstig Lejlighed. Jeg kunde saaledes tænke mig en saadan i Forbindelse med Toldloven, naar denne atter før eller senere kommer til Behandling i dette høje Ting, idet de handelspolitiske Spørgsmaal i denne Lov forekommer mig at høre i særdeles høj Grad til de Opgaver, som det udenrigspolitiske Udvalg skulde løse. Jeg har her, den Gang Toldlovsforslaget var til første Behandling, fremsat nogle Udtalelser, som jeg ganske kan henholde mig til, og naar nu Tanken tages op fra anden Side, maa jeg erklære, at den Etikette, hvor-